

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI PENAL 2 – 2023

Decizia penală nr. 29

Dosar nr. 2044/1/2023

Sedința publică din data de 14 octombrie 2024

PREȘEDINTE: Mircea Mugurel Șelea	- Judecător
Simona Elena Cîrnaru	- Judecător
Francisca Maria Vasile	- Judecător
Elena Barbu	- Judecător
Lucia Tatiana Rog	- Judecător

Florin Nicușor Mihalache – Magistrat-asistent
Giulia-Daniela Ionescu - Grefier

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. - a fost reprezentat de procuror Gabriela Ușurelu

Pe rol se află pronunțarea asupra apelului declarat de **Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T.** împotriva sentinței nr. 417 din data de 4 iulie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală, în dosarul nr. 692/1/2022, **privind pe intimatul inculpat Lasca Mihai-Ioan.**

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 mai 2024, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 391 alin. (1) din Codul de procedură penală, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a stabilit termen pentru deliberare, redactare și pronunțare la 23 septembrie 2024, când, având în continuare nevoie de timp pentru deliberare și redactare, a amânat pronunțarea la data de 14 octombrie 2024, dată la care a hotărât următoarele:

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

Asupra apelului de față, în baza actelor și lucrărilor din dosar, constată următoarele:

A. JUDECATA ÎN PRIMĂ INSTANȚĂ

Prin sentința nr. 417 din data de 4 iulie 2023, pronunțată în dosarul nr. 692/1/2022, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală, în baza art. 396 alin. (1) și (7) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, a achitat pe inculpatul Lasca Mihai Ioan

pentru săvârșirea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, în stare de recidivă postcondamnatorie, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal, iar în baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală a lăsat cheltuielile judiciare avansate de stat în sarcina acestuia.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut că, prin rechizitoriul nr. 111/D/P/2013 din 23 iulie 2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Serviciul Teritorial Oradea, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

1. **Sîrbu Constantin Eduard**, pentru săvârșirea: infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii (descrisă la litera C, pct. I. și I.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.1.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prevăzută de art. 365 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrisă la litera C, pct. I.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.1.), efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prevăzută art. 250 alin. (3) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrisă la litera C, pct. I.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.1.) și complicitate la falsificare de titluri de credit sau instrumente de plată, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 311 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrisă la litera C, pct. I.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.1.), toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) și (2) din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

2. **Ojog Alin Dumitru, fost Stoia**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii (descrisă la litera C, pct. I. și I.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.2.), falsificare de titluri de credit sau instrumente de plată, prevăzută de art. 311 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrisă la litera C, pct. I.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.2.), punerea în circulație de valori falsificate, prevăzută de art. 313 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrisă la litera C, pct. I.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.2.) și deținere de instrumente în vederea falsificării de valori, prevăzută de art. 314 alin. (2) din Codul penal (descrisă la litera C, pct. I.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.2.), toate cu aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal cu referire la art. 43 alin. (5) din Codul penal, art. 38 alin. (1) și (2) și art. 5 din Codul penal;

3. **Bilaniuc Sebastian Eugen, fost Fotă**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii (descrisă la litera C, pct. I. și I.3. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.3.), punerea în circulație de valori falsificate, prevăzută de art. 313 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrisă la litera C, pct. I.3. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.3.) și acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art. 360 alin. (1), (2) și (3) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrisă la litera C, pct. I.3. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.3.), toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) și (2) și art. 5 din Codul penal;

4. **Bejușcă Ioan Gheorghe**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea sprijinirii (descrișă la litera C, pct. I.4. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.4.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prevăzută de art. 365 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.4. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.4.), complicitate la falsificare de titluri de credit sau instrumente de plată, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 311 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.4. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.4.), efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prevăzută de art. 250 alin. 3 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.4. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.4.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prevăzută de art. 365 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.1.2.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prevăzută de art. 365 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.2., III.4., III.5. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.2.2.), efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prevăzută de art. 250 alin. (3) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.2., III.4., III.5. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.2.2.) și constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii (descrișă la litera C, pct. IV. și la litera D, pct. D.1., subpct. IV.2.), toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) și (2) din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

5. **Brisic Viorel Ciprian**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea sprijinirii (descrișă la litera C, pct. II.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. II.1.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prevăzută de art. 365 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. II.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. II.1.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prevăzută de art. 365 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.1.1.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prevăzută de art. 365 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.2.1.) și efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prevăzută de art. 250 alin. (3) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.2.1.), toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) și (2) din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

6. **Kosorinsky Roman**, pentru săvârșirea infracțiunii de operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prevăzută de art. 365 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.1.3.);

7. **Leho Valentin Cosmin**, pentru săvârșirea infracțiunii de operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prevăzută de art. 365 alin. (2)

din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.3. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.3.);

8. **Gafencu Lucian Constantin**, pentru săvârșirea infracțiunilor de efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prevăzută de art. 250 alin. (3) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.4. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.4.) și de complicitate la falsificare de titluri de credit sau instrumente de plată, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 311 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.4. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.4.), ambele cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

9. **Sasu Sorin**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: deținere de instrumente în vederea falsificării de valori, prevăzută de art. 314 alin. (2) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.5. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.5.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prevăzută de art. 365 alin. (2) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.5. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.5.), efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos, prevăzută de art. 250 alin. (3) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.5. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.5.), contrabandă calificată, prevăzută de art. 271 din Legea nr. 86/2006 (descrișă la litera C, pct. V. și la litera D, pct. D.1., subpct. V.) și nerespectarea regimului armelor și munițiilor, prevăzută de art. 342 alin. (2) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. V. și la litera D, pct. D.1., subpct. V.), toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) și (2) din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

10. **Koteles Robert Janos**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prevăzută de art. 365 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.6. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.6.), efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prevăzută de art. 250 alin. (3) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.6. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.6.) și complicitate la falsificare de titluri de credit sau instrumente de plată, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 311 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.6. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.6.), toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) și (2) din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

11. **Zlibuț Gheorghe Cosmin**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prevăzută art. 250 alin. (3) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.7. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.7.), complicitate la falsificarea de titluri de credit sau instrumente de plată, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 311 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.7. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.7.), deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori, prevăzută de art. 314 alin. (2) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.7. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.7.), punerea în circulație de valori falsificate, prevăzută de art. 313 alin. (1) din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.7. și la litera D, pct. D.1.,

subpct. III.7.), toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) și (2) din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

12. **Lasca Mihai Ioan**, pentru săvârșirea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii, cu aplicarea art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. IV. și la litera D, pct. D.1., subpct. IV.1.).

În ceea ce îl privește pe inculpatul Lasca Mihai Ioan, în fapt, s-a reținut:

În perioada august-septembrie 2012, în vederea obținerii unor câștiguri materiale, inculpatul Lasca Mihai Ioan a inițiat, iar apoi a constituit alături de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și alte două persoane neidentificate, cunoscute sub apelativul „Feri” și „Nelu”, acesta din urmă posibil a fi Voicila Ioan, un grup infracțional organizat al cărui scop a fost identificarea și racolarea de persoane de origine afro-asiatică pe care să le călăuzească sau transporte în vederea trecerii ilegale peste frontiera de stat a României în Ungaria și apoi în țări din Europa Occidentală, grup care însă, deși din probațiunea administrată reiese că s-a constituit, nu rezultă că a și reușit să-și atingă scopul pentru care s-a format.

În acest sens, având cunoștință despre intențiile persoanei neidentificate, cunoscute sub apelativul „Feri”, de a trece ilegal migranți din România în Ungaria și apoi mai departe spre vestul Europei, inculpatul Lasca Mihai Ioan a luat, la sfârșitul lunii iulie 2012, decizia de a constitui un grup infracțional organizat, rolul persoanei neidentificate, cunoscute sub apelativul „Feri”, fiind acela de a identifica și racola persoane de origine afro-asiatică, iar rolul inculpaților Lasca Mihai Ioan și Bejușcă Ioan Gheorghe fiind acela de a facilita și organiza trecerea ilegală a frontierei de stat de către grupurile formate din persoanele de origine afro-asiatică, lucrul acesta urmând a fi realizat cu ajutorul unor persoane care aveau ca preocupări călăuzirea de migranți spre Ungaria.

Pentru găsirea acestor călăuze inculpații Lasca Mihai Ioan și Bejușcă Ioan Gheorghe au întreprins mai multe acțiuni precum contactarea unor persoane prin intermediul cărora să găsească călăuze, întâlniri comune cu „Feri”, conceperea unui plan de acțiune, negocierea unor „tarife” în schimbul cărora să treacă ilegal migranții peste frontiera de stat.

În vederea punerii în aplicare a planului infracțional inculpatul Lasca Mihai Ioan l-a cooptat pe inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, care la rândul său a aderat la ideea inculpatului Lasca, sens în care acesta din urmă, în executarea deciziei de a constitui grupul infracțional organizat având scopul precizat, în cursul lunii august 2012 a purtat mai multe discuții cu inculpatul Lasca pentru a organiza activitatea de trecere ilegală a migranților și chiar a contactat telefonic un bărbat din Ungaria, pe care-l cunoștea sub apelativul de „Ioji”, pentru a obține indicații și referințe în legătură cu modalitatea în care persoanele de origine afro-asiatică să ajungă în Ungaria.

Tot pentru punerea în aplicare a planului infracțional, inculpatul Lasca Mihai Ioan a luat legătura cu martorul Murvai Floricel, dar și cu doi cetățeni maghiari neidentificați, un anume „Feri” și un anume „Nelu”, cărora le-a comunicat proiectul său și le-a propus să constituie organizația infracțională

concepută de el, în care să implice și alte persoane care puteau facilita atingerea scopului grupului.

Astfel, din procesele-verbale de redare a convorbirilor și comunicărilor interceptate autorizat în cauză rezultă că inculpatul Lasca Mihai Ioan a purtat mai multe discuții legate de traficul de migranți cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, precum cea din data de 1 august 2012, ora 10:45, când au vorbit *"De oile ălea negre, de oile ălea negre!"*, inculpatul Lasca invitându-l pe inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe la o întâlnire cu cetățenii maghiari cu care se afla la acel moment la restaurantul Colors din Oradea, acesta refuzând însă invitația dar comunicându-i că a vorbit cu „băieții” din Satu Mare, sau discuția din aceeași zi, ora 12:09, când, după ce a avut loc un schimb de replici pe subiectul sumei de bani pe care o vor primi pentru fiecare migrant trecut peste frontieră, inculpatul Bejușcă întrebând dacă *"a bătut în cuie"* iar inculpatul Lasca Mihai Ioan răspunzând că *"n-am bătut în cuie la preț dar îi, îi în picioare treaba!"*, ulterior inculpații au discutat despre omul care le va rezolva trecerea frauduloasă a migranților, care era în acel moment pe litoral și care voia să știe dacă va fi *"flux normal, continuu sau numa'..."*, iar inculpatul Lasca i-a transmis acestuia că *"Da este, este, este!"*, referindu-se la faptul că activitatea infracțională urmează să se desfășoare pe un timp îndelungat, cu titlu de regularitate și să vizeze multe persoane.

O altă discuție referitoare la *"mielușei ăia negri"* a avut loc în data de 6 august 2012, la ora 12:04, între inculpații Lasca și Bejușcă, discuție care în întregime s-a referit la modul în care vor găsi călăuze și suma de bani obținută în schimbul trecerii ilegale peste frontieră a unui migrant.

În același scop, al inițierii grupului infracțional organizat specializat în trecerea ilegală peste frontiera de stat a unor migranți, inculpatul Lasca Mihai Ioan s-a întâlnit atât cu "Feri" cât și cu acel "Nelu" și a purtat discuții telefonice cu acel "Feri", cu privire la organizarea trecerii de migranți ilegal peste granița româno-maghiară.

Dintre discuțiile telefonice dintre inculpatul Lasca și numitul „Feri” sunt demne de menționat cea din data de 28 august 2012, ora 21:06, când "Feri", aflat la postul telefonic cu numărul de apel 36703547871 (prefix Ungaria), i-a spus *"Trebe să vorbesc mâine cu încă cineva și o să vedem cum să fai...facem cu, cu oile!"* iar apoi i-a spus că *"Da... prea scump pentru ei! Mâine trebe, măntâlnesc după masă cu încă cineva și după aceea viu cu, la tine și vorbim la un preț care putem lucra!"*, sau discuția din data de 30 august 2012, la ora 13:26, când aceeași persoană, după ce inculpatul Lasca Mihai Ioan îi spune *"Auzi! Vreau să dau un răspuns la, acolo la oi, acolo, vreau să dau răspuns"*, acesta i-a răspuns că *"Da' la oile, ă, ă, am vorbit a... am vorbit cu amândoi ăăă cine am eu..."* și *"...cu care am vorbit și prea scump! Mi-o zis cel mai mult 1000... ne dă și atât! Nu poate mai, ă, ă, nu, nu-ți dă mai mult!"*.

În vederea realizării scopului grupului pe care hotărâse să-l inițieze, inculpatul Lasca Mihai Ioan a apelat la ajutorul martorului Murvai Floricel, căruia i-a solicitat să se intereseze de călăuze disponibile și de prețul cerut de acestea pentru transportarea fiecărui migrant peste graniță.

Aceste aspecte rezultă din declarația inculpatului Lasca Mihai Ioan (vol. III, filele 39-42, 46-48), din declarațiile martorilor Murvai Floricel și Hendre

Aurel (vol. II, filele 115-121), din procesul-verbal de confruntare între inculpații Lasca Mihai Ioan și Bejușcă Ioan Gheorghe (vol. III, filele 329-330), din procesul-verbal de confruntare între inculpatul Lasca Mihai Ioan și martorul Murvai Floricel (vol. III, filele 49-52), din procesul-verbal de confruntare dintre martorii Murvai Floricel și Hendre Aurel (vol. III, filele 53-55).

În drept, faptele inculpatului **Lasca Mihai Ioan**, care în perioada august-septembrie 2012, în vederea obținerii unor câștiguri materiale, a inițiat și constituit alături de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și două persoane neidentificate, cunoscute sub apelativele „Feri” și „Nelu”, un grup infracțional organizat al cărui scop a fost identificarea și racolarea de persoane de origine afro-asiatică pe care să le călăuzească sau transporte în vederea trecerii ilegale peste frontiera de stat a României în Ungaria și apoi în țări din Europa Occidentală, constituie infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii, cu aplicarea art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor sub nr. 2151/111/2018.

Prin **încheierea penală nr. 179/Î/CP/2019 din data de 30 octombrie 2019 pronunțată în dosarul nr. 2151/111/2018/a1**, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Bihor, în baza art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, a respins cererile și excepțiile privind legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală invocate de inculpații: Sîrbu Constantin Eduard, Ojog Alin Dumitru, Bilaniuc Sebastian Eugen, Bejușcă Ioan Gheorghe, Brisc Viorel Ciprian, Koteles Robert Janos, Gafencu Lucian Constantin, Kosorinsky Roman, Sasu Sorin, Lasca Mihai Ioan, Leho Valentin Cosmin și Zlibuț Gheorghe Cosmin, prin apărătorii lor.

În baza art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul din data de 23.07.2018, emis în dosar nr. 111/D/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Oradea, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecării cauzei.

Încheierea anterior menționată a rămas definitivă prin **încheierea penală nr. 24/CCP/2021 din data de 12 martie 2021 pronunțată de completul de judecători de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Oradea**, prin care au fost respinse, ca nefondate, contestațiile declarate de inculpații Sîrbu Constantin Eduard, Ojog Alin Dumitru, Bilaniuc (fost Fotă) Sebastian Eugen, Brisc Viorel Ciprian, Gafencu Lucian Constantin, Sasu Sorin, Kosorinsky Roman, Leho Valentin Cosmin, Koteles Robert Janos, Zlibuț Gheorghe Cosmin și Lasca Mihai Ioan.

Prin **sentința penală nr. 192/P/2021 din data de 10.11.2021, pronunțată în dosarul nr. 2151/111/2018**, Tribunalul Bihor - Secția Penală a admis excepția necompetenței după calitatea persoanei și, în baza art. 50 din Codul de procedură penală raportat la art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală cu referire la art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală, a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei privind pe inculpații Sîrbu Constantin

Eduard, Ojog (fost Stoia) Alin Dumitru, Bilaniuc (fost Fotă) Sebastian Eugen, Bejușcă Ioan Gheorghe, Brisc Viorel Ciprian, Kosorinsky Roman, Leho Valentin Cosmin, Gafencu Lucian Constantin, Sasu Sorin, Koteles Robert Janos, Zlibuț Gheorghe Cosmin, Lasca Mihai Ioan, în favoarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pentru a pronunța această hotărâre, în esență, s-a reținut că, prin Hotărârea nr. 70 din 21 decembrie 2020 cu privire la validarea mandatelor deputaților aleși la data de 6 decembrie 2020, emisă de Camera Deputaților și publicată în Monitorul Oficial nr. 1271 din 21 decembrie 2020, au fost validate mandatele deputaților aleși la data de 6 decembrie 2020, nominalizați în anexa nr. 1, anexă care face parte integrantă din hotărâre.

Anexa nr. 1 cuprinzând numele și prenumele deputaților validați în ședința Camerei Deputaților din 21 decembrie 2020 prevede cu referire la Circumscripția electorală nr. 5 Bihor, la poziția 9, numele și prenumele inculpatului *Lasca Mihai Ioan*.

Drept urmare, raportat la prevederile legale regăsite în art. 40 alin. (1) și art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală, tribunalul a constatat că în prezenta cauză, competența de judecată, după calitatea de deputat a inculpatului Lasca Mihai Ioan, revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanță în favoarea căreia și-a declinat competența.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr. 2151/111/2018.

Prin *încheierea nr. 134 din 29 martie 2022, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală în dosarul nr. 2151/111/2018*, în baza art. 46 din Codul de procedură penală, s-a disjuns cauza cu privire la inculpatul **Lasca Mihai Ioan**, trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 111/D/P/2013 din 23 iulie 2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism Serviciul Teritorial Oradea, cu formarea unui nou dosar pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală.

S-a stabilit termen de judecată în dosarul nou format privind pe Lasca Mihai Ioan la data de 12 aprilie 2022.

S-a trimis cauza ce formează obiectul dosarului nr. 2151/111/2018 privind pe inculpații **Sîrbu Constantin Eduard, Ojog Alin Dumitru, Bilaniuc Sebastian Eugen, Brisc Viorel Ciprian, Bejușcă Ioan Gheorghe, Koteles Robert Janos, Gafencu Lucian Constantin, Kosorinsky Roman, Sasu Sorin, Leho Valentin Cosmin și Zlibuț Gheorghe Cosmin**, trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. 111/D/P/2013 din 23 iulie 2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea, spre competență soluționare la **Tribunalul Bihor**.

Pentru a dispune astfel, s-a reținut că prin rechizitoriul nr. 111/D/P/2013 din 23 iulie 2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea, au fost trimiși în judecată alături de inculpatul Lasca Mihai Ioan și inculpații Sîrbu Constantin Eduard, Ojog Alin Dumitru, Bilaniuc Sebastian Eugen, Brisc Viorel Ciprian, Bejușcă Ioan Gheorghe, Koteles Robert

Janos, Gafencu Lucian Constantin, Kosorinsky Roman, Sasu Sorin, Leho Valentin Cosmin și Zlibuț Gheorghe Cosmin.

Inculpatul **Lasca Mihai Ioan** a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în fapt, în sarcina acestuia, reținându-se că în perioada august-septembrie 2012, în vederea obținerii unor câștiguri materiale, inculpatul Lasca Mihai Ioan a inițiat și a constituit alături de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și alte două persoane neidentificate, cunoscute sub apelativul „Feri” și „Nelu”, un grup infracțional organizat al cărui scop a fost identificarea și racolarea de persoane de origine afro-asiatică pe care să le călăuzească sau transporte în vederea trecerii ilegale peste frontiera de stat a României în Ungaria și apoi în țări din Europa Occidentală.

Potrivit art. 367 alin. (1) din Codul penal, inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. Alin. (6) al aceluiași articol definește *grupul infracțional organizat ca fiind grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.*

Potrivit art. 46 alin. (1) din Codul de procedură penală, *pentru motive temeinice privind mai buna desfășurare a judecării, instanța poate dispune disjungerea acesteia cu privire la unii dintre inculpați sau la unele dintre infracțiuni.* Dispozițiile art. 43 alin. (1) din Codul de procedură penală statuează că *instanța dispune reunirea cauzelor în cazul infracțiunii continuate, al concursului formal de infracțiuni sau în orice alte cazuri când două sau mai multe acte materiale alcătuiesc o singură infracțiune.*

Instanța de fond a constatat că, din descrierea faptei, astfel cum s-a menționat anterior, inculpatul Lasca Mihai Ioan a avut legătură în prezenta cauză doar cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe. Or, atâta vreme cât doi dintre cei trei membri ai grupului infracțional organizat, așa cum prevede legea, sunt cunoscuți, al treilea, respectiv al patrulea fiind necunoscuți, nu impiețează asupra analizării infracțiunii, chiar dacă față de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe se dispune disjungerea cauzei. Cu privire la ceilalți inculpați se poate observa, din actul de sesizare, că nu există niciun fel de legătură infracțională cu inculpatul Lasca Mihai Ioan.

Pe de altă parte, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală a avut în vedere și împrejurarea că infracțiunile reținute atât în sarcina inculpatului Bejușcă Ioan Gheorghe, cât și a inculpatului Lasca Mihai Ioan, nu fac parte dintre infracțiunile prevăzute în dispozițiile art. 43 alin. (1) din Codul de procedură penală, respectiv infracțiune continuată, concurs formal de infracțiuni sau alte cazuri când două sau mai multe acte materiale alcătuiesc o singură infracțiune, situații în care disjungerea nu ar fi fost posibilă.

Pe cale de consecință, a dispus disjungerea cauzei cu privire la inculpatul Lasca Mihai Ioan.

La termenul de judecată din 12 aprilie 2022, reprezentantul Ministerului Public a înțeles să ridice o problemă de drept, respectiv dacă prezenta cauză se află în procedura de cameră preliminară sau în faza judecării în fond, având în

vedere că inculpatul are calitatea de deputat, iar Curtea de Apel Oradea a pronunțat o încheiere definitivă în cameră preliminară.

Pentru a da posibilitatea inculpatului să își pregătească apărarea cu privire la cererea formulată de reprezentantul Ministerului Public privind o eventuală posibilitate ca prezenta cauză să se reia din faza camerei preliminare, având în vedere și solicitarea apărătorului ales al inculpatului în sensul acordării unui termen mai lung, s-a dispus amânarea cauzei la data de 10 mai 2022.

La termenul de judecată din 10 mai 2022, instanța de fond a respins cererea formulată de reprezentantul Ministerului Public la termenul anterior, având în vedere, pe de o parte, că prezenta cauză se află în faza de judecată în fond, încheierea de cameră preliminară a rămas definitivă și a intrat în autoritatea de lucru judecat. În plus, s-a constatat că practica judiciară depusă de reprezentantul Ministerului Public la dosar este nerelevantă, în raport cu problema de drept invocată în cauză, ambele decizii vizează calea de atac a apelului, în care se constată și se invocă anumite nulități care s-ar fi desfășurat pe parcursul camerei prealabile, instanța de apel în cadrul controlului apelului constatând această nulitate.

S-a reținut așadar, că atunci când neregularitățile se descoperă în timpul judecării (în cameră preliminară, în faza cercetării judecătorești sau în apel), nulitatea se invocă pe cale de excepție, spre exemplu excepția necompetenței reglementată de art. 47 din Codul de procedură penală. Când se au, însă, în vedere neregularități săvârșite în timpul judecării (inclusiv în procedura camerei preliminare), dar sunt descoperite după terminarea acesteia sau care privesc hotărârea prin care se pune capăt judecării, nulitatea se invocă prin mijlocirea căilor de atac (apel, contestație).

Pe de altă parte, potrivit art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție este competentă să judece în primă instanță infracțiunile săvârșite de senatori și deputați, iar conform dispozițiilor art. 40 alin. (4) din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție este competentă să judece calea de atac a contestației, adică calea de atac împotriva hotărârilor pronunțate de curțile de apel în primă instanță. Rezultă, așadar, că legiuitorul a stabilit competența Înaltei Curți după calitatea persoanei numai pentru soluționarea în primă instanță a cauzei pentru calitățile deosebite, iar pentru calea de atac a contestației, competența Înaltei Curți este stabilită potrivit principiului proximității. Or, în cauză, la judecata în primă instanță, inculpatul Lasca Mihai Ioan nu avea o calitate specială care să atragă competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar infracțiunile pentru care inculpații au fost trimiși în judecată erau de competența tribunalului. Ulterior, după sesizarea cu contestație împotriva încheierii finale de cameră preliminară, inculpatul Lasca Mihai Ioan a dobândit calitatea de deputat.

Așadar, s-a constatat că nu este posibil ca o cale de atac declarată împotriva unei hotărâri pronunțate de judecătore sau de tribunal să fie soluționată de Înalta Curte de Casație și Justiție, acest aspect fiind stabilit de Înalta Curte prin mai multe decizii, precum și de Codul de procedură penală.

Drept urmare, constatând că inculpatul Lasca Mihai Ioan a dobândit calitatea de deputat după pronunțarea încheierii finale de cameră preliminară de către tribunal, mai precis în timpul soluționării de către curtea de apel a

contestației declarate împotriva acestei încheieri, soluționarea contestației s-a realizat cu respectarea normelor de competență funcțională a curții de apel, nefiind în prezența nulității absolute invocate de procuror.

În continuare, prin aceeași încheiere Înalta Curte a luat act că inculpatul Lasca Mihai Ioan nu solicită să fie judecat conform procedurii prevăzute de art. 374 alin. (4) și art. 375 din Codul de procedură penală (procedura simplificată), ci conform procedurii de drept comun.

Totodată, în ceea ce privește probatoriul, instanța de fond a apreciat că probele solicitate de apărătorul ales al inculpatului Lasca Mihai Ioan sunt relevante, în parte, în raport cu tezele probatorii invocate și pentru clarificarea circumstanțelor cauzei și aflării adevărului, motiv pentru care, în temeiul art. 100 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, a încuviințat, în parte, *cererea de probatorii formulată, respectiv* a încuviințat pentru inculpatul Lasca Mihai Ioan administrarea probei cu martorii: *Murvai Floricel, Hendre Aurel, Bejușcă Ioan Gheorghe, Leho Valentin Cosmin și Budai Mircea*. În temeiul art. 100 alin. (4) lit. b) din Codul de procedură penală, a respins solicitarea de încuviințare a probei constând în audierea martorului Voicilă Ioan, pentru dovedirea împrejurărilor de fapt fiind suficiente probele solicitate și încuviințate, iar în situația în care după audierea martorilor încuviințați va rezulta necesitatea audierii și a acestui martor se va pune în discuție și se va aprecia la acel moment. Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală a luat act că Ministerul Public, prin reprezentant, nu a solicitat probe noi.

În cadrul *cercetării judecătorești* a fost administrată proba cu martori, fiind audiați martorii Hendre Aurel (în ședința publică din data de 7 iunie 2022), Leho Valentin Cosmin (în ședința publică din data de 20 septembrie 2022) și Bejușcă Ioan Gheorghe, prin intermediul videoconferinței la locul de deținere din Austria, conform ordinului european de anchetă (în ședința publică din data de 29 noiembrie 2022), declarațiile acestora luate sub prestare de jurământ fiind consemnate în scris, semnate și atașate la dosar (file: 115, vol. I; 6, 44-45, vol. II).

Pentru termenul de judecată din data de 20 septembrie 2022, inculpatul Lasca Mihai Ioan a depus o cerere prin care a menționat că *solicită continuarea procesului penal în conformitate cu art. 396 alin. (6) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală* cu referire la art. 154 alin. (1) din Codul penal.

La termenul de judecată din 31 ianuarie 2023, instanța de fond a constatat imposibilitatea administrării probei cu martorii Budai Mircea și Murvai Floricel, făcând aplicarea dispozițiilor art. 383 alin. (3) din Codul de procedură penală, în ceea ce îl privește pe martorul Budai Mircea și a dispozițiilor art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală, în ceea ce îl privește pe martorul Murvai Floricel, declarațiile date de acesta din urmă în cursul urmăririi penale urmând a fi avute în vedere la soluționarea cauzei.

În aceeași ședință de judecată, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală a procedat la audierea inculpatului Lasca Mihail Ioan, potrivit dispozițiilor art. 378 din Codul de procedură penală, cu referire la art. 107 – art. 110 din Codul de procedură penală, după ce i-au fost aduse la cunoștință drepturile prevăzute de dispozițiile art. 108 din Codul de procedură penală,

declarația acestuia fiind consemnată în scris, semnată și atașată la dosar (file 123-124, vol. II).

Prin aceeași încheiere s-a dispus, în temeiul art. 100 alin. (4) lit. b) din Codul de procedură penală, respingerea cererii formulate de apărătorul ales al inculpatului Lasca Mihai Ioan de audiere a numitului Voicilă Ioan în calitate de martor și de încuviințarea emiterii a două adrese, una către S.R.I. și una către D.I.I.C.O.T. - S.T. Oradea, ca inutilă. S-a încuviințat cererea formulată de apărătorul inculpatului privind eliberarea în format electronic a unei copii a înregistrării ședinței de judecată de la termenul de astăzi și i s-a pus în vedere acestuia să depună un suport de stocare.

Cu privire la cererea formulată de apărare privind încuviințarea emiterii a două adrese, una către S.R.I. și una către D.I.I.C.O.T. - S.T. Oradea, instanța de fond, în baza art. 100 alin. (4) lit. b) din Codul de procedură penală, a constatat că este inutilă, întrucât în procedura camerei preliminare, Completul de judecatori de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Oradea a solicitat relații atât de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea cât și de la Serviciul Român de Informații, relațiile fiind înaintate și atașate la dosarul nr. 2151/111/2018/a1.

La termenul de judecată din 28 martie 2023, nemaifiind cereri de formulat sau excepții de invocat, instanța de fond a constatat terminată cercetarea judecătorească și a acordat cuvântul în dezbaterile fondului cauzei.

Sușinerile reprezentantului Ministerului Public și ale inculpatului au fost consemnate, pe larg, în încheierea din data de 28 martie 2023, care face parte integrantă din sentință.

Preliminar, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală a constatat că, în cadrul dezbaterilor asupra acuzației, inculpatul Lasca Mihail Ioan *a solicitat*, în baza art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, referitor la încălcarea dispozițiilor privind competența materială, dar și alin. (2) și (3) prin raportare la alin. 102 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, *excluderea probelor* obținute în mod nelegal, respectiv procesele-verbale cu privire la cele cinci discuții telefonice purtate în datele de 06.08.2012, 07.08.2012, 27.08.2012, 28.08.2012 și 29.08.2012. Astfel, a invocat *nulitatea absolută* a acestor procese-verbale, întrucât S.R.I. a intervenit în ancheta penală, susținând că autorizațiile emise de Tribunalul Bihor pentru interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice au fost puse în executare de Serviciul de Operațiuni Speciale Oradea, care este o structură din cadrul Ministerului de Interne, însă s-a folosit infrastructura tehnică administrată de S.R.I. Or, în raport cu considerentele Deciziei nr. 51/2016, precum și cu faptul că S.R.I. avea atribuții exclusiv în ceea ce privește mandatele de interceptare emise în baza Legii nr. 51/2016, rezultă că *S.R.I. nu putea și nici nu îi era permis să asigure infrastructura tehnică de punere în executare a acestor mandate*.

Referitor la această solicitare, instanța de fond a constatat că, prin încheierea de ședință nr. 179/Î/CP/2019 din camera de consiliu din data de 30 octombrie 2019, pronunțată în cauză (dosar nr. 2151/111/2018/a1), judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Bihor, în baza art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, a respins ca nefondate cererile și excepțiile formulate, printre alții, și de inculpatul Lasca Mihai Ioan și a constatat

competența și legalitatea sesizării instanței, precum și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, încheiere ce a rămas definitivă prin încheierea nr. 24/CCP/2021 din data de 12.03.2021 pronunțată de judecătorii de cameră preliminară de la Curtea de Apel Oradea – Secția penală și pentru cauze cu minori, prin care s-a respins ca nefondată, printre altele, și contestația declarată de inculpatul Lasca Mihai Ioan.

În această ultimă încheiere s-a reținut, în esență, că „(...) *Procedând la verificarea modalității de punere în executare a mandatelor de interceptare a convorbirilor telefonice în prezenta cauză, judecătorii de cameră preliminară apreciază însă că aceasta a fost legală, nefiind încălcate dispoziției art. 91/2 Cod procedură penală 1968 (în vigoare la data punerii în executare a autorizațiilor), punerea în executare a autorizațiilor de interceptare care au fost emise în prezenta cauză fiind făcută de procuror și de organele de cercetare penală, polițiști din cadrul DIICOT Serviciul Teritorial Oradea sau din cadrul SOS Oradea.*

Așa cum rezultă din adresa nr.15487/12.01.2021 trimisă de SRI în cauză, lucrătorii acestui serviciu nu au pus în executare autorizațiile de interceptare, nu au stocat convorbirile și comunicările interceptate și, nici nu au asigurat redarea acestora, ci doar au asigurat suportul tehnic, concretizat în transmiterea semnalului de la Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor către structurile de exploatare tehnică a Ministerului Afacerilor Interne, Direcția de Operațiuni Speciale – Serviciul Operațiuni Speciale Oradea, care a pus în executare activitățile dispuse prin ordonanța procurorului și activitățile prevăzute în autorizațiile emise de instanță, efectuând recepționarea semnalului și transcrierea conținutului comunicațiilor interceptate. (...)

Raportat la considerentele anterior expuse judecătorii de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Oradea apreciază ca nefondate solicitările vizând constatarea nulității proceselor verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate motivat de faptul că ar fi fost obținute nelegal, și anume cu nerespectarea dispozițiilor art. 91/2 din vechiul cod de procedură penală.(...)”

Instanța de fond a constatat că, din adresa nr. 4.040.657/BOS Oradea din 09.11.2020, emisă de Inspectoratul General al Poliției Române – Direcția Operațiuni Speciale – Brigada Operațiuni Speciale Oradea, rezultă că „*în dosarele nr. 53/D/P/2012 și nr. 79/D/P/2012, dosare ce au fost reunite la dosarul nr. 111/D/P/2013 al D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Oradea, am pus în executare mandatele de supraveghere tehnică și am efectuat activități specifice care au constat în interceptarea, înregistrarea, exploatarea și redarea convorbirilor telefonice supuse autorizării și supraveghere operativă, lucrătorii din cadrul serviciului, care au efectuat activitățile de mai sus, fiind desemnați ca organe de cercetare ale poliției judiciare.*”

Convorbirile telefonice purtate în datele de 01.08.2012 (orele 10:45 și 12:09), 06.08.2012 (ora 12:09), 07.08.2012 (ora 22:35), 27.08.2012 (ora 12:27), 28.08.2012 (ora 21:06) și 30.08.2012 (ora 13:26), convorbiri pe care procurorul și-a fundamentat acuzarea, au fost înregistrate în baza autorizațiilor nr.

150/13.07.2012 și nr. 167/02.08.2012 emise de Tribunalul Bihor, solicitate în dosarul nr. 53/D/P/2012.

Totodată, din adresa nr. 15487/12.01.2021 emisă de Serviciul Român de Informații – U.M. 0198 București, rezultă că, în cazul autorizațiilor nr. 150/13.07.2012 și nr. 167/02.08.2012 emise de Tribunalul Bihor, solicitate în dosarul nr. 53/D/P/2012, SRI „*a acordat exclusiv sprijin tehnic D.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Oradea, prin transmiterea semnalului de la Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor către structurile de exploatare tehnică ale Ministerului Afacerilor Interne, respectiv, Inspectoratul General al Poliției Române – Direcția Operațiuni Speciale – Serviciul Operațiuni Speciale Oradea, în cooperare cu Compartimentul Operațiuni Speciale Satu Mare, care au pus în executare activitățile dispuse în autorizațiile emise de instanță, efectuând recepționarea semnalului și transcrierea conținutului comunicațiilor interceptate.*”

În raport cu înscrisurile menționate mai sus, instanța de fond a constatat că *mandatele de supraveghere tehnică emise de Tribunalul Bihor, în baza cărora au fost înregistrate convorbirile telefonice invocate în acuzare, au fost puse în executare de lucrători din cadrul Serviciul Operațiuni Speciale Oradea, desemnați ca organe de cercetare ale poliției judiciare. Aceștia au efectuat activități specifice, constând în interceptarea, înregistrarea, exploatarea și redarea convorbirilor telefonice supuse autorizării, cu sprijinul tehnic al SRI, constând în transmiterea semnalului de la Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor către structurile de exploatare tehnică ale Ministerului Afacerilor Interne, respectiv Inspectoratul General al Poliției Române – Direcția Operațiuni Speciale – Serviciul Operațiuni Speciale Oradea.*

Pe cale de consecință, instanța de fond a apreciat că susținerea apărării din cadrul notelor scrise, în sensul că interceptările convorbirilor telefonice ar fi fost efectuate în baza mandatelor de siguranță națională, nu are corespondent în realitate.

Totodată, instanța de fond a considerat că ceea ce se contestă de apărare *nu este punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică emise de Tribunalul Bihor, ci sprijinul tehnic acordat de SRI organelor de cercetare ale poliției judiciare chemate să pună în executare respectivele măsuri de supraveghere tehnică.*

De altfel, chiar inculpatul, prin apărătorul său ales, în cadrul dezbaterilor, a arătat că „autorizațiile emise de Tribunalul Bihor pentru interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice au fost puse în executare de Serviciul de Operațiuni Speciale Oradea, care este o structură din cadrul Ministerului de Interne, însă s-a folosit infrastructura tehnică administrată de S.R.I.” Or, în opinia apărării, „S.R.I. nu putea și nici nu îi era permis să asigure infrastructura tehnică de punere în executare a acestor mandate”, aspect care rezultă din considerentele Deciziei nr. 51/2016, S.R.I. având atribuții exclusiv în ceea ce privește mandatele de interceptare emise în baza Legii nr. 51/2016.

Prima instanță a considerat că nu se poate reține această apărare a inculpatului întrucât Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale a fost fundamentată din perspectiva persoanelor care pun în executare mandatul de supraveghere tehnică, ci nu din perspectiva persoanelor care asigură sprijinul

tehnic pentru realizarea activității de supraveghere tehnică, în acest sens fiind și Decizia nr. 26/2019 a Curții Constituționale.

Or, în speță, punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, respectiv realizarea supravegherii tehnice, ca procedeu probator (administrarea probei), s-a făcut de către organele de cercetare penală ale poliției judiciare, așa cum s-a reținut anterior.

În raport cu această împrejurare, prima instanță a reținut că interceptarea, înregistrarea, exploatarea și redarea convorbirilor telefonice supuse autorizării, în prezenta cauză, s-au efectuat cu respectarea dispozițiilor legale în materie, în vigoare la acel moment, inclusiv cele referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, astfel că apărarea formulată de inculpatul Lasca Mihai Ioan în sens contrar, precum și solicitarea de excludere a probelor obținute prin procedeu probator al supravegherii tehnice au fost considerate ca nefondate.

Analizând materialul probator administrat în cauză atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, acuzația formulată în rechizitoriu și raționamentul juridic din rechizitoriu, concluziile formulate în dezbateri, de către procurorul care a participat la ședința de judecată, precum și concluziile formulate de inculpat, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut următoarele:

Prioritar, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. f) teza a II-a din Codul de procedură penală, exercitarea acțiunii penale este împiedicată de intervenirea prescripției răspunderii penale, iar, în acest caz, doar inculpatul poate solicita continuarea procesului penal, conform art. 18 din Codul de procedură penală.

În lipsa unei cereri de continuare a procesului penal din partea inculpatului, acțiunea penală se stinge, conform art. 17 alin. (2) rap. la art. 396 alin. (6) din Codul de procedură penală, prin pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului penal.

Totodată, potrivit art. 396 alin. (7) din Codul de procedură penală, numai în caz de continuare a procesului penal ca urmare a solicitării inculpatului, se poate pronunța o soluție de achitare, dacă se constată incidența vreunui din cazurile prevăzute în dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a)-d) din Codul de procedură penală.

În cauză, prin prisma dispozițiilor legale anterior menționate, instanța de fond a constatat că inculpatul Lasca Mihai Ioan, fiind asistat de avocat ales, a solicitat continuarea procesului penal, sens în care a analizat temeinicia acuzației aduse inculpatului.

Instanța de fond a constatat că, prin actul de sesizare, în sarcina inculpatului Lasca Mihai Ioan s-a reținut că, în perioada august-septembrie 2012, în vederea obținerii unor câștiguri materiale, acesta a inițiat și a constituit alături de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și alte două persoane neidentificate, cunoscute sub apelativul „Feri” și „Nelu”, un grup infracțional organizat al cărui scop a fost identificarea și racolarea de persoane de origine afro-asiatică pe care să le călăuzească sau transporte în vederea trecerii ilegale peste frontiera de stat a României în Ungaria și apoi în țări din Europa Occidentală.

Deși probatoriul administrat în cauză a confirmat existența, în intervalul august – septembrie 2012, a unor discuții purtate de inculpatul Lasca Mihai Ioan

cu diverse persoane, unele aflate pe teritoriul Ungariei, având ca temă găsierea unor persoane care să se implice în trecerea frontierei de stat a unor migranți - persoane de origine afro-asiatică, contra unor sume de bani, acest probatoriu nu fundamentează, dincolo de orice îndoială rezonabilă, concluzia certă a constituirii și a existenței unui grup infracțional organizat, astfel cum acesta este definit de dispozițiile art. 367 alin. (6) din Codul penal.

În acest sens, instanța de fond a avut în vedere conținutul coroborat al probatoriului testimonial și al convorbirilor telefonice purtate de inculpatul Lasca Mihai Ioan cu diverse persoane, înregistrate în mod autorizat, dar și cel rezultat din confruntările inculpatului Lasca Mihai Ioan cu martorul Murvai Floricel și cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, precum și cel rezultat din confruntarea martorilor Hendre Aurel și Murvai Floricel.

Cu privire la martorul Bejușcă Ioan Gheorghe, față de care se decelează un interes procesual propriu, derivat din poziția de inculpat pe care a avut-o în faza de urmărire penală și pe care o are în cauza disjunctă, prima instanță a considerat că această situație nu justifică limitarea apriorică a valorii mărturiei lui, astfel că declarația dată de acesta în calitate de martor, în fața instanței de judecată, a fost avută în vedere la soluționarea cauzei, prin coroborarea cu alte mijloace de probă. Într-o situație similară s-a regăsit și martorul Leho Valentin Cosmin (care are calitatea de inculpat în cauza disjunctă), încuviințat la propunerea inculpatului Lasca Mihai Ioan, însă faptele pentru care acesta este cercetat în cauza disjunctă sunt total diferite de cele reținute în sarcina inculpatului.

Instanța de fond a constatat că acuzația formulată de parchet a pornit de la discuțiile telefonice purtate de inculpatul Lasca Mihai Ioan cu martorul Bejușcă Ioan Gheorghe și cu alte persoane, unele aflate pe teritoriul Ungariei, care au fost interceptate în mod autorizat.

Din aceste discuții rezultă că inculpatul Lasca Mihai Ioan, în perioada august și începutul lunii septembrie, era preocupat de inițierea și desfășurarea unei activități de trecere a frontierei de stat a unor persoane denumite „oi”, „oi negre” sau „mielușei negri”.

Fiind audiat cu privire la semnificația termenilor „oi”, „oi negre” sau „mielușei negri” folosiți în convorbirile purtate, inculpatul Lasca Mihai Ioan a precizat, în declarația dată în faza de urmărire penală, în data de 4 aprilie 2013, că, în vara anului 2012, a purtat cu inculpații Bejușcă Ioan Gheorghe și Budai Mircea, precum și cu o persoană „Nelu” din Budapesta mai multe convorbiri telefonice despre posibilitatea ajutării unor studenți străini, de culoare, denumiți în convorbiri „oi negre”, să ajungă în state europene, contra cost, dar în mod legal, „[...] Am discutat și despre prețurile pentru fiecare cetățean trecut peste graniță, printr-o modalitate legală, respectiv, trebuia să le găsesc o modalitate de a trece în Ungaria căsătorindu-se cu românce pentru a obține cetățenia [...] Eu trebuia, contra unui comision pe bucată student negru, să găsesc pe cineva care să se ocupe cu transferul acestora, într-un mod legal, într-o țară vest europeană [...]”.

În cadrul confruntării cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, în faza de urmărire penală, la data de 23 mai 2013, inculpatul Lasca Mihai Ioan a recunoscut că a purtat acele discuții telefonice înregistrate, cu Bejușcă. Cu aceeași ocazie, inculpatul Lasca a mai precizat că a fost contactat de un băiat din

Ungaria pentru a găsi pe cineva care să treacă din România în Ungaria niște *studenți negri imigranți*, „[...] mi-a oferit un preț de 700 euro/persoană, însă eu am încercat să negociez prețul și să ridic cota până la 1200-2000 euro. Este adevărat că am căutat telefonic asemenea persoane și, întâmplător am vorbit despre acest lucru și cu Bejușcă Ioan Gheorghe. [...]”

Aceeași poziție a avut inculpatul Lasca Mihai Ioan și în fața instanței de judecată, cu ocazia audierii sale în ședința publică din data de 31 ianuarie 2023, arătând că „Cu domnul Murvai și Bejușcă am discutat telefonic, [...]. Discuțiile pe care le-am avut cu aceste persoane, inclusiv Voicilă, martorul din Budapesta [...] făceau referire la niște studenți de origine străină despre care mi s-a spus că erau undeva în România și care intenționau să ajungă printr-o modalitate legală în țările din vest, nu am cunoscut niciodată sau să fi văzut o persoană dintre acești presupuși studenți negri pentru care foloseam în glumă sintagma de oi negre, și nici cei care au fost audiați în acest dosar nu pot confirma existența acestor studenți negri. [...]”

Faptul că inculpatul Lasca Mihai Ioan, în vara anului 2012, era preocupat de găsirea unor persoane care se ocupă cu trecerea frontierei a unor persoane de culoare, contra cost, rezultă și din declarația martorului Murvai Floricel, dată în faza de urmărire penală, în data de 21 mai 2013 [în faza cercetării judecătorești, instanța a constatat imposibilitatea audierii acestui martor, făcând aplicarea dispozițiilor art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală], în care a arătat că „[...] am fost căutat de numitul Lasca Mihai care m-a întrebat dacă cunosc pe cineva care se ocupă cu trecerea frontierei a unor cetățeni de culoare. [...], dacă, în anturajul în care mă aflu, cunosc pe cineva care ar transporta migranți din Budapesta până în Germania. [...]”. Urmarea acestei solicitări martorul Murvai Floricel a luat legătura cu martorul Hendre Aurel, aspect ce rezultă din aceeași declarație de martor „[...] am discutat cu un băiat din Sînmartin, [...] în satul Ronțău [...]”, dar și din declarațiile martorului Hendre Aurel, date atât în faza de urmărire penală, cât și în faza cercetării judecătorești, precum și din procesele-verbale de confruntare a celor doi martori (Murvai Floricel și Hendre Aurel) și a martorului Murvai Floricel cu inculpatul Lasca Mihai Ioan, în faza de urmărire penală, în data de 23 mai 2013.

În faza de urmărire penală, inițial, inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe a uzat de dreptul de a nu da nicio declarație cu privire la activitatea infracțională vizând trecerea frontierei de stat a unor persoane afro-asiatice, reținută în sarcina sa și a inculpatului Lasca Mihai Ioan. Ulterior, în cadrul confruntării cu inculpatul Lasca Mihai Ioan a recunoscut că a purtat cu acesta mai multe discuții telefonice referitoare la niște studenți care trebuiau să se căsătorească și să plece în Ungaria și la sumele de bani care trebuiau să fie plătite pe om pentru a ajunge în Ungaria sau mai departe. A mai arătat că expresia „*mielușei ăia negri*” se referă la studenții arabi, precum și că discuția nu s-a concretizat.

În declarația dată la data de 2 aprilie 2018, inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe a recunoscut că a purtat niște discuții telefonice cu inculpatul Lasca Mihai Ioan având ca temă niște studenți de origine asiatică *ce voiau să treacă fraudulos frontiera de stat în Ungaria*, dar aceste discuții nu s-au materializat în sensul că activitățile despre care au discutat nu au fost puse în practică.

Urmarea disjungerii cauzei, acesta a fost audiat în calitate de martor, prin intermediul videoconferinței la locul de deținere din Austria, conform ordinului european de anchetă (în ședința publică din data de 29 noiembrie 2022), arătând că „[...] În anul 2012 am avut o discuție telefonică cu Lasca Mihai referitoare la niște studenți care doreau să se căsătorească în Ungaria, însă nu am discutat nimic cu privire la vreo trecere frauduloasă a frontierei sau alte asemenea aspecte. [...]”

Din probatoriul administrat în cauză, instanța de fond a constatat implicarea inculpatului Lasca Mihai Ioan, în perioada august-început de septembrie 2012, în găsierea unor persoane care se ocupau cu trecerea frontierei a unor persoane de origine afro-asiatică, contra cost. De altfel, nici inculpatul nu a negat această împrejurare, însă, în unele declarații, inclusiv în cea dată în fața instanței de judecată, a precizat că trecerea frontierei de stat urma să fie făcută printr-o *modalitate legală*.

Instanța de fond a apreciat că această apărare a inculpatului nu poate fi reținută în raport cu modul conspirat în care s-au desfășurat discuțiile, explicația neplauzibilă vizând trecerea legală a frontierei, declarația dată de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, declarația martorului Murvai Floricel, dar și declarația dată de inculpatul Lasca Mihai Ioan în faza de urmărire penală, la data de 28.05.2015.

Din convorbirile telefonice, în discuțiile purtate de către inculpat cu celelalte persoane se folosea un anumit limbaj și un mod ascuns de a se discuta cu privire la această problemă, ceea ce l-a determinat pe inculpat, ca, în primele declarații, să susțină că era vorba de unele animale - declarația din data de 12.03.2013, în care a arătat „[...] Anul trecut a fost cineva din Ungaria care s-a interesat prin mine să cumpere viței, oi, lemne și căluți din România, dar nu s-a materializat nimic. [...]”

Ulterior, inculpatul a precizat că era vorba de persoane afro-asiatice, studenți arabi, cărora, în discuțiile telefonice, le spunea „oi negre”, „mielușei negri”, dar că trecerea frontierei de stat urma să fie făcută printr-o *modalitate legală*.

Cu privire la trecerea peste frontiera de stat într-un mod legal, inculpatul a precizat că migranții urmau să se căsătorească cu cetățeni români, devenind astfel cetățeni români. Această afirmație a inculpatului nu este plauzibilă întrucât căsătoria și dobândirea cetățeniei era de durată, iar folosul pe care ar fi trebuit să-l primească (discuțiile au fost purtate de la 700 euro și până la 2000 euro de persoană) ar fi fost mult prea îndepărtat (cel puțin 5 ani de la data căsătoriei pentru dobândirea cetățeniei), în condițiile în care „prețul” era plătit pentru fiecare persoană trecută peste frontieră, adică doar după ce persoana respectivă trecuse efectiv granița.

Din discuțiile telefonice purtate de inculpatul Lasca Mihai Ioan cu diferite persoane rezultă că timpul era mult mai scurt. Astfel, în convorbirea telefonică din data de 27 august 2012, ora 12:27:14, se vorbește de un interval de timp de câteva zile, respectiv 2, 3 zile, în care „oile” trebuiau să ajungă în Borș și apoi să fie preluate pentru a fi trecute frontiera de stat în Ungaria.

Instanța de fond a mai reținut că, dacă migranții ar fi trecut legal frontiera României, urmarea dobândirii cetățeniei române, nu mai era necesar ca aceștia

să fie organizați în grupuri, așa cum a susținut inculpatul Lasca Mihai Ioan cu ocazia confruntării sale cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, respectiv „[...] În legătură cu afirmația pe care am făcut-o <acuma sunt pe stoc vreo șaizeci, șaptezeci de miei. Și după aia mai ... mai culeg>, arăt faptul că cetățeanul maghiar mi-a spus că ar trebui să trecă în Ungaria 70 de migranți, din care, în medie 10-20 să fie trecuți pe săptămână.”

Fiind audiat în calitate de inculpat în faza de urmărire penală, la data de 2 aprilie 2018, Bejușcă Ioan Gheorghe, în prezența apărătorului său, a recunoscut că a purtat niște discuții telefonice cu inculpatul Lasca Mihai Ioan având ca temă niște studenți de origine asiatică ce voiau să trecă fraudulos frontiera de stat în Ungaria, dar aceste discuții nu s-au materializat în sensul că activitățile despre care au discutat nu au fost puse în practică.

În fața instanței de fond, fiind audiat în calitate de martor, a revenit și a precizat că a avut o discuție telefonică cu Lasca Mihai referitoare la niște „studenți care doreau să se căsătorească în Ungaria, însă nu am discutat nimic cu privire la vreo trecere frauduloasă a frontierei sau alte asemenea aspecte”, dar fără a justifica în vreun fel această modificare a împrejurărilor prezentate.

Cu toate acestea, instanța de fond a reținut că declarația dată în calitate de inculpat, în faza urmăririi penale, vine să întregească împrejurările ce rezultă din discuțiile telefonice înregistrate, coroborându-se cu acestea, situație în care a fost reținută în ansamblul probator pentru stabilirea adevărului juridic în cauză.

În final, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală a reținut că inculpatul Lasca Mihai Ioan a recunoscut caracterul fraudulos al trecerii frontierei de către migranți, în declarația dată în faza de urmărire penală, la data de 28.05.2015, declarație pe care, însă, și-a retractat-o ulterior (declarație din data de 18 iulie 2018), inclusiv în fața instanței de judecată, cu ocazia audierii sale ca inculpat, în ședința publică din data de 31 ianuarie 2023.

Astfel, în declarația menționată, inculpatul Lasca Mihai Ioan a precizat „[...] Eu m-am interesat inclusiv la numitul Murvai Floricel, dar acesta mi-a solicitat 2000-3000 euro/persoană transportată peste frontieră până în Ungaria, iar de la cetățenii maghiari eu am primit oferta de a plăti 700 euro/migrant transferat în Ungaria. Din acest motiv, după efectuarea tuturor acestor demersuri, nu s-a mai concretizat organizarea trecerii frauduloase a frontierei de stat de către vreun migrant, nu am primit bani de la acei cetățeni maghiari cu care m-am întâlnit doar o singură dată [...] Cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe am avut personal cât și telefonic discuții referitoare la același lucru, respectiv l-am întrebat dacă îmi poate găsi o călăuză sau dacă el cunoaște personal o astfel de persoană care ar putea să transporte migranți, în scopul trecerii frauduloase a frontierei de stat a României în Ungaria. [...]”

În declarațiile ulterioare (cea din data de 18 iulie 2018, dată în fața procurorului și cea din 31 ianuarie 2023, dată în fața Înaltei Curți), inculpatul Lasca Mihai Ioan a precizat, în esență, că la momentul la care a dat declarația din 28 septembrie 2015 era însoțit de fiica sa în vârstă de 3 ani care era și bolnavă la acel moment, fiind sub presiunea faptului că trebuia să se prezinte de urgență cu aceasta la spital. Astfel că, grăbindu-se, a fost dispus să semneze orice doar pentru a ajunge la spital, primind asigurări că este vorba de aceleași

declarații pe care le dăduse și cu o săptămână înainte, în legătură cu o schimbare de încadrare juridică, iar declarația a fost dată în lipsa avocatului său ales.

Referitor la declarația dată de inculpatul Lasca Mihai Ioan în data de 28 septembrie 2015, instanța de fond a constatat că în cuprinsul acesteia este consemnată următoarea mențiune „*Apărător ales – Av. Doseanu Răzvan*” pentru ca mai apoi, în finalul declarației să se consemneze „*Nu consider că este necesară prezența apărătorului ales, care a fost încunoștințat despre audierea mea din cursul zilei de azi.*” Din aceste două mențiuni rezultă un dubiu cu privire la prezența avocatului ales la momentul audierii inculpatului Lasca Mihai Ioan.

Instanța de fond a constatat că declarația în discuție poartă pe fiecare pagină, la rubrica „AVOCAT,” o semnătură indescifrabilă, ceea ce poate conduce fie la concluzia că declarația a fost luată în prezența avocatului ales, iar mențiunea din finalul acesteia nu este decât o eroare de tehnoredactare (folosirea unui model de declarație care avea încorporat în el această mențiune și, dintr-o simplă eroare, nu a fost înlăturat), fie la concluzia că declarația a fost semnată de avocat ulterior, dar în mod firesc după discutarea cu clientul său, căci altfel avocatul și-ar încălca mandatul dat de inculpat. Or, de nicăieri nu rezultă că inculpatul s-ar fi îndreptat împotriva avocatului său ales pe motiv că a semnat, în calitate de avocat, o declarație care nu-i aparținea în întregime.

Cu privire la împrejurarea că s-ar fi prezentat la organele de urmărire penală cu fiica sa, în vârstă de 3 ani, care era bolnavă și sub presiunea de a ajunge cu aceasta la spital cât mai repede, a semnat declarația fără a citi conținutul acesteia, inculpatul Lasca Mihai Ioan a depus la dosar, în ședința publică din data de 31 ianuarie 2023, în dovedire, un înscris medical intitulat „adeverință medicală” și mai multe sesizări ale organelor de urmărire penală.

În conținutul acestui înscris medical, la unitatea emitentă este aplicată o stampilă cu „Cabinet medical individual – dr. Cizmaș Narcisa”, la rubrica „Este suferindă de” este completat „Amigdalită eritematoasă”, la rubrica „S-a eliberat prezenta spre a-i servi la” este completat cu „motivare abs 28-30.09.2015”, iar la rubrica „Data eliberării” este completat „30.09.2015”.

Din conținutul înscrisului medical, anterior redat, prima instanță a reținut că minora Lasca Antonia Karina, în vârstă de 3 ani (fiica inculpatului Lasca Mihai Ioan) *a fost prezentată la un cabinet individual și nu la un spital (așa cum a susținut inculpatul) la data de 30.09.2015*, ceea ce nu poate confirma susținerea inculpatului, în sensul că, la data 28.09.2015, a fost împreună cu minora la audiere după care a plecat grăbit la spital.

Dacă, într-adevăr, așa cum susține, inculpatul Lasca Mihai Ioan ar fi fost cu fiica sa la audieri și apoi ar fi plecat de urgență cu aceasta la spital, adeverința ar fi fost eliberată de o unitate spitalicească și, ceea ce este deosebit de important, ar fi purtat ca dată a eliberării, data de 28 septembrie 2015 și nicidecum data de 30.09.2015. Faptul că în adeverință apare mențiunea motivării absențelor „28-30.09.2015” nu face dovada că în data de 28.09.2015 inculpatul s-ar fi prezentat la spital/medic, atât timp cât la data eliberării (data la care s-a prezentat la medic, iar acesta i-a eliberat actul medical) este menționată data de 30.09.2015.

Sesizările depuse în copie, care, în esență, privesc criticile aduse de inculpat organelor de urmărire penală cu privire la audierea, respectiv

consemnarea declarației din data de 28 septembrie 2015, și solicitarea de reaudiere, nu prezintă relevanță din punct de vedere probatoriu, ci indică poziția inculpatului față de administrarea unei probe de către organele de urmărire penală, supuse, de altfel, verificării efectuate de judecătorul de cameră preliminară în procedura camerei preliminare.

Drept urmare, instanța de fond a apreciat că această apărare a inculpatului nu poate fi reținută ca fiind reală. Totodată, a considerat că declarația inculpatului Lasca Mihai Ioan, din data de 28 septembrie 2015, se coroborează cu declarația inculpatului Bejușcă Ioan Gheorghe, din data de 2 aprilie 2018, dar și cu împrejurările ce rezultă din convorbirile telefonice înregistrate, purtate de inculpatul Lasca cu diferite persoane pe acest aspect, precum și cu declarațiile martorului Murvai Floricel, care a precizat că a fost întrebat de inculpatul Lasca dacă „*cunosc pe cineva care ar transporta migranți [...]*”

Pe cale de consecință, instanța de fond a reținut că, din probele administrate în cauză, pe parcursul procesului penal, rezultă că inculpatul Lasca Mihai Ioan, în intervalul august – începutul lunii septembrie 2012, a purtat, atât direct, cât și telefonic, mai multe discuții cu diverse persoane (martorii Bejușcă Ioan Gheorghe, Murvai Floricel, persoanele cunoscute cu apelativele „Nelu” și „Feri”, aflate în Ungaria, precum și alte persoane neidentificate) vizând găsirea unor persoane care să se implice în activitatea de trecere frauduloasă a frontierei de stat a unor persoane de origine afro-asiatică, în scopul obținerii unor sume de bani, însă discuțiile nu au ajuns să se materializeze.

Asupra chestiunilor de drept:

Prin actul de sesizare a instanței de judecată, procurorul a reținut că, faptele inculpatului Lasca Mihai Ioan, care în perioada august-septembrie 2012, în vederea obținerii unor câștiguri materiale, a inițiat și constituit alături de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și două persoane neidentificate, cunoscute sub apelativele „Feri” și „Nelu”, un grup infracțional organizat al cărui scop a fost identificarea și racolarea de persoane de origine afro-asiatică pe care să le călăuzească sau transporte în vederea trecerii ilegale peste frontiera de stat a României în Ungaria și apoi în țări din Europa Occidentală, constituie infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii, cu aplicarea art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal.

Analizând activitatea desfășurată de inculpatul Lasca Mihai Ioan în perioada august-septembrie, astfel cum a fost reținută anterior, în coordonatele de principiu expuse în cele ce preced, instanța de fond a reținut că aceasta nu îndeplinește cumulativ toate condițiile de tipicitate ale infracțiunii de grup infracțional organizat, respectiv nu este îndeplinită cerința esențială de stabilitate a grupului, de constituire a acestuia pentru o anumită perioadă de timp.

Astfel, instanța de fond a constatat că s-ar putea reține o activitate de inițiere a unui grup de către inculpatul Lasca Mihai Ștefan, care a început la data de 1 august 2012, când a expus martorului Bejușcă Ioan Gheorghe posibilitatea de a se implica în activitatea de trafic de migranți, precum și faptul că a purtat unele discuții în acest sens și cu alte persoane, inclusiv persoane aflate pe teritoriul Ungariei, însă această activitate a eșuat ca urmare a unor neînțelegeri

cu privire la „prețul” perceput pe fiecare migrant de către persoanele ce erau dispuse să se implice într-o astfel de activitate.

Pe lângă faptul că rezoluția infracțională vizând trecerea frauduloasă a frontierei de stat a unor migranți (persoane afro-asiatice) nu a fost pusă în executare, instanța de fond a apreciat că nici cel puțin grupul de persoane necesar punerii în executare a unei astfel de rezoluții nu a putut fi constituit.

Astfel, a reținut că infracțiunea de grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 din Codul penal, nu se consumă imediat după ce între cel puțin trei infractori intervine înțelegerea infracțională, norma penală prevăzând ca activitatea acestora să se desfășoare *un anumit interval de timp* în care membrii grupului trebuie să acționeze în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

Prin dispozițiile art. 367 alin. (6) din Codul penal, legiuitorul a prevăzut această condiție pentru a realiza o distincție între *pluralitatea ocazională* și *pluralitatea constituită*, sancționarea distinctă a infracțiunii de grup infracțional având în vedere tocmai caracterul periculos al grupării, aceasta având caracteristicile specifice ce vizează structura, diviziunea sarcinilor între membrii grupului, ierarhia acestora, precum și durata activității desfășurate, elemente ce justifică reținerea gravității deosebite a acțiunilor infractorilor pentru ordinea de drept.

În aceste condiții, consumarea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat nu se realizează imediat după momentul adoptării rezoluției infracționale de către membrii grupării, fiind necesară și îndeplinirea condiției prevăzute de art. 367 alin. (6) din Codul penal vizând perioada de timp în care activitatea infracțională este desfășurată, în mod coordonat, perioadă care să justifice stabilirea faptului că această pluralitate de infractori nu are un caracter ocazional.

Or, în cauză, deși a existat o înțelegere între cel puțin trei persoane (cerința de subiect plural fiind astfel îndeplinită), aceasta nu a fost suficientă pentru a contura elementele de tipicitate ale infracțiunii, încă din faza de constituire a grupului de persoane necesar punerii în aplicare a rezoluției ilicite de trecere frauduloasă a frontierei de stat a unor migranți.

Totodată, instanța de fond a considerat că este destul de greu de conceput o continuitate a grupului în situația în care constituirea are ca scop săvârșirea unei singure infracțiuni, apreciind că, în faza incipientă, nu se poate stabili cu certitudine dacă grupul format este ocazional pentru comiterea imediată a unei infracțiuni sau acesta vizează o activitate de durată, și chiar dacă este vorba de comiterea unei infracțiuni unice, aceasta urmează să fie comisă în formă continuată. Or, singura modalitate de diferențiere a celor două situații este aceea a *duratei de timp*.

Deși nu este esențială pentru reținerea tipicității infracțiunii de grup infracțional organizat, instanța de fond a apreciat că este important de reținut că, în toată perioada în discuție (august-septembrie 2012), nu s-a încercat trecerea frauduloasă a frontierei de stat a vreunui migrant, discuțiile rămânând în faza de identificare a unor persoane care să fie dispuse să se implice într-o astfel de activitate infracțională.

În concluzie, prima instanță a constatat că nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzute de art. 367 alin. (1) din Codul penal, sub aspectul laturii obiective, fiind astfel incidentă o cauză care împiedică exercitarea în continuare a acțiunii penale, respectiv fapta nu e prevăzută de legea penală, cauză reglementată de dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală

Sub aspectul *măsurilor preventive*, prima instanță a constatat că inculpatul Lasca Mihai Ioan a fost reținut pe o durată de 24 de ore, prin Ordonanța de reținere emisă la data de 12.03.2013, în dosarul penal nr. 53/D/P/2012, iar prin încheierea de ședință nr. 14 din data de 13.03.2013 pronunțată de Tribunalul Bihor în dosarul nr. 3209/111/2013, s-a dispus arestarea preventivă, în cauza în care era cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor de inițiere sau constituire unui grup infracțional organizat ori aderare sau sprijinire sub orice formă a unui astfel de grup, prevăzută de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, complicitate la falsificarea instrumentelor de plată electronică, prevăzută de art. 26 din Codul penal din 1969 raportat la art. 24 alin. (1) din Legea nr. 365/2002 cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal din 1969, deținere de echipamente în vederea falsificării instrumentelor de plată electronică, prevăzută de art. 25 din Legea nr. 365/2002 cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal din 1969, și efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prevăzută de art. 27 alin. (3) din Legea nr. 365/2002, cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal din 1969, toate cu aplicarea art. 37 lit. a și art. 33 lit. a din Codul penal din 1969, constând în aceea că în perioada august-septembrie 2012 a deținut și a distribuit aparate pentru skimming, a primit și a transmis date de identificare ale cardurilor bancare, sprijinind ceilalți membrii ai grupării infracționale (Bejușcă Ioan Gheorghe, Niculae Răzvan Mihai, Sîrbu Constantin Eduard, Sîrbu Silvia Cătălina, Belean Adrian, Gabor Andrei, Zlibuț Gheorghe Cosmin, Ojog Alin Dumitru, Fotă Sebastian Eugen, Turșan Traian, Constantinescu Costel Viorel, Kurtui Marius, Szabo Ioan Geza, Leho Valentin Cosmin, Brisc Viorel Ciprian, Gafencu Lucian Constantin, Coste Ionuț, Budai Mircea, Kosorinsky Roman, Paul Florin, Porumb Ciprian Adrian, Koteles Robert Janos, Suci Sebastian Gheorghe, Budău Viorel și Gavriș Aurel) în falsificarea cardurilor bancare și a pus în circulație astfel de carduri false.

Măsura arestării preventive a inculpatului Lasca Mihai Ioan fost prelungită până în data de 8 iunie 2013.

Ulterior, prin ordonanța din data de 28 septembrie 2015 (dosar nr. 111D/P/2013) s-a dispus extinderea urmăririi penale față de inculpatul Lasca Mihai Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, pentru aceea că în perioada august - septembrie 2012 a inițiat și constituit un grup infracțional organizat împreună cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și doi cetățeni maghiari neidentificați, scopul grupului infracțional organizat fiind acela al organizării transportului pentru trecerea ilegală a frontierei româno-maghiare de către grupuri de cetățeni afro-asiatici, în vederea obținerii unor câștiguri materiale.

Prin actul de sesizare a instanței s-a dispus clasarea cauzei față de inculpatul Lasca Mihai Ioan sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 367 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal cu

ref. la art. 43 alin. (1) din Codul penal, art. 48 din Codul penal rap. la art. 311 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 41 alin. (1) din Codul penal cu ref. la art. 43 alin. (1) din Codul penal, art. 250 alin. (3) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin (1) din Codul penal și art. 41 alin. (1) din Codul penal cu ref. la art. 43 alin. (1) din Codul penal, art. 367 alin. (1) din Codul penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal, infracțiuni ce au stat la baza luării și prelungirii măsurii arestării preventive.

Prin același act de sesizare, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Lasca Mihai Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii, cu aplicarea art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal.

Cum pentru infracțiunile pentru care au fost luate măsuri preventive (reținere și arestare preventivă), s-a dispus clasarea cauzei prin actul de sesizare a instanței, instanța nefiind sesizată cu aceste fapte, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală nu a analizat legalitatea măsurilor preventive.

B. JUDECATA ÎN APEL

I. Împotriva sentinței penale nr. 417 din data de 4 iulie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală în dosarul nr. 692/1/2022, a formulat apel Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T, cauza fiind înregistrată pe rolul Înaltei Curți - Completul de 5 Judecători sub nr. 2044/1/2023.

Primul termen de judecată a fost stabilit, în mod aleatoriu, la data de 30 octombrie 2023, termen la care instanța a admis cererea de amânare formulată de apărătorul ales al intimatului inculpat Lasca Mihai Ioan în vederea pregătirii apărării și a dispus amânarea cauzei la data de 20 noiembrie 2023.

La termenul din data de 20 noiembrie 2023, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a admis, în parte, proba testimonială solicitată de Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T și a amânat cauza la data de 22 ianuarie 2024 în vederea începerii cercetării judecătorești cu reaudierea martorilor Murvai Floricel și Hendre Aurel.

Față de lipsa martorilor Hendre Aurel și Murvai Floricel, cauza a fost amânată succesiv pentru termenele din data de 26 februarie 2024, 25 martie 2024 și 27 mai 2024, termen la care a fost audiat martorul Hendre Aurel și au avut loc dezbaterile când instanța, în temeiul art. 391 alin. (1) din Codul de procedură penală a stabilit termen pentru deliberare, redactare și pronunțare la data de 23 septembrie 2024 și, ulterior, la data de 14 octombrie 2024.

II. Prin motivele de apel formulate în cauză, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. a criticat hotărârea atacată atât sub aspectul nelegalității acesteia, cât și sub aspectul netemeinicii, astfel:

Primul motiv de apel a vizat nulitatea hotărârii atacate ca efect al nulității absolute a încheierii nr. 24/CCP/2021 din data de 12 martie 2021, pronunțată de Curtea de Apel Oradea, în dosarul nr. 2151/444/2018/a1, considerând că nu au fost respectate dispozițiile art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală care reglementează, printre altele, competența personală a

Înaltei Curți de Casație și Justiție, calea de atac a contestației formulate împotriva încheierii de cameră preliminară pronunțate de Tribunalul Bihor fiind soluționată de Curtea de Apel Oradea, deși competența de soluționare a căii de atac aparținea instanței supreme prin raportare la împrejurarea că la data de 21 decembrie 2020, respectiv pe parcursul soluționării contestației, intimatul inculpat Lasca Mihai-Ioan dobândise calitatea de deputat.

Prin al doilea motiv de apel a criticat greșita soluție de achitare a intimatului inculpat Lasca Mihai-Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, considerând că sunt întrunite toate elementele de tipicitate ale acestei infracțiuni, inclusiv sub aspectul laturii obiective, fiind îndeplinită și condiția prevăzută de art. 367 alin. (6) din Codul penal, respectiv cea a constituirii grupului „pentru o anumită perioadă de timp”.

III. Analizând hotărârea atacată, prin prisma motivelor de apel, cât și sub toate aspectele de fapt și de drept, conform prevederilor art. 417 alin. (2) din Codul de procedură penală, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători apreciază că apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. este nefondat, urmând a fi respins, pentru următoarele considerente:

III.1. Referitor la critica privind nulitatea absolută a hotărârii determinată de nulitatea absolută a încheierii nr. 24/CCP/2021 din data de 12 martie 2021, pronunțată de Curtea de Apel Oradea, în dosarul nr. 2151/444/2018/a1, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată că aceasta este nefondată.

Astfel, potrivit art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, **Înalta Curte de Casație și Justiție judecă în primă instanță** infracțiunile de înaltă trădare, infracțiunile săvârșite de senatori, deputați și membri din România în Parlamentul European, de membrii Guvernului, de judecătorii Curții Constituționale, de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de judecătorii de la curțile de apel și Curtea Militară de Apel, precum și de procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, iar în materia contestațiilor, potrivit art. 40 alin. (4) din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție judecă contestațiile formulate împotriva hotărârilor pronunțate de curțile de apel în cazurile prevăzute de lege.

De asemenea, în procedura de cameră preliminară, potrivit art. 347 alin. (2) din Codul de procedură penală, contestația formulată împotriva încheierii pronunțate în cameră preliminară se judecă de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară.

În raport cu aceste dispoziții legale, se constată că legiuitorul stabilește competența după calitatea persoanei a Înaltei Curți de Casație și Justiție numai atunci când judecă cauza în primă instanță, în timp ce, în căile de atac, competența Înaltei Curți de Casație și Justiție este stabilită potrivit principiului proximității gradelor de jurisdicție, aceasta soluționând apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate în prima instanță de către curțile de apel, apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate, în prima instanță, de Secția penală a

instanței supreme, precum și contestațiile formulate împotriva hotărârilor pronunțate de curțile de apel în cazurile prevăzute de lege.

Or, în raport cu modul în care legiuitorul a înțeles să reglementeze competența de judecată în căile de atac (în care competența este stabilită în raport cu instanța care a pronunțat hotărârea atacată, și nu cu calitatea persoanei inculpate), se constată că dispozițiile art. 48 alin. (2) din Codul de procedură penală, potrivit cărora dobândirea calității după săvârșirea infracțiunii nu determină schimbarea competenței, cu excepția infracțiunilor săvârșite de persoanele prevăzute în art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, sunt incidente numai în fața instanțelor de fond, nu și în cazul căilor de atac.

Or, în cauză, se constată că inculpatul a dobândit calitatea de membru al Parlamentului României în timpul soluționării de către judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel Oradea a căii de atac a contestației (cale de atac ordinară) formulate împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară de la Tribunalul Bihor, astfel că, în speță nu sunt aplicabile dispozițiile în art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța investită cu soluționarea căii de atac rămânând competentă să soluționeze cauza.

III.2. Referitor la critica privind greșita soluție de achitare a intimatului inculpat Lasca Mihai-Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată că, prin actul de sesizare s-a reținut în sarcina inculpatului Lasca Mihai Ioan că, în perioada august-septembrie 2012, în vederea obținerii unor câștiguri materiale, **a inițiat și a constituit** alături de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și alte două persoane neidentificate, cunoscute sub apelativul „Feri” și „Nelu”, un grup infracțional organizat al cărui scop a fost identificarea și racolarea de persoane de origine afro-asiatică pe care să le călăuzească sau transporte în vederea trecerii ilegale peste frontiera de stat a României în Ungaria și apoi în țări din Europa Occidentală, infracțiune prevăzută și pedepsită de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii, cu aplicarea art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal.

Potrivit art. 367 alin. (1) din Codul penal, sunt sancționate actele de inițiere, constituire, aderare sau sprijinire a unui grup infracțional organizat, iar potrivit alin. (6) prin grup infracțional organizat se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

Inițierea unui grup infracțional organizat se referă la efectuarea de acte menite să determine și să pregătească constituirea unui asemenea grup.

Constituirea, ca variantă alternativă a elementului material în conținutul normei de incriminare, implică asocierea efectivă, în scopul de a fi înființată în timp și de a pregăti, organiza și de a duce la îndeplinire săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni, fiecare membru urmând să se supună unei discipline interne și anumitor reguli privind ierarhia, rolurile și planul de activitate.

Potrivit dispozițiilor legale, infracțiunea de grup infracțional organizat implică existența unor cerințe de natură obiectivă, cum ar fi participarea a minimum trei persoane, continuitatea în timp a grupării, constituirea sa pe baza unei înțelegeri între membri, existența unor roluri prestabilite ale acestora și a

unor reguli specifice unei unități structurate. Prin „structură determinată” se înțelege o coordonare în plan vertical a grupării constituite, caracterizată printr-o ierarhie clară, în care liderul dă ordine, directive infracționale, iar membrii le execută, acțiunile fiind convergente în îndeplinirea obiectivelor comune tuturor celor ce compun grupul.

Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat a fost incriminată prin art. 367 din Codul penal în considerarea pericolozității sale, decurgând din scopul grupării, și anume, săvârșirea de infracțiuni. Pentru existența faptei este suficient ca infracțiunea scop să fi fost planificată, nefiind necesar să fi fost efectiv comisă, fiind incriminate și actele de pregătire care iau forma inițierii grupului infracțional organizat. Dacă infracțiunea ce intră în scopul grupării a fost însă efectiv comisă, va exista un concurs de infracțiuni între grupul infracțional organizat și respectiva infracțiune ce a intrat în scopul grupării.

În ceea ce privește aderarea la grupul infracțional organizat, aceasta se realizează prin exprimarea consimțământului expres sau tacit al unei persoane de a face parte, de a deveni membru al unei astfel de structuri, fără a fi necesar să participe în mod direct la activitatea infracțională a grupului, însă este necesar să cunoască rolul pe care îl va îndeplini în cadrul asocierii și modul în care se va subordona celorlalți membri, în situația contrară neputându-se reține respectiva variantă a normei de incriminare.

Sprijinirea grupului infracțional presupune furnizarea de asistență, ajutor, informații, sfaturi membrilor grupului infracțional organizat de către o persoană care nu face parte din acesta, putând consta în orice contribuție de natură să înlesnească activitatea asocierii sau să ajute în orice mod la menținerea existenței acesteia, indiferent dacă susținerea este de natură materială sau morală.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal se comite numai cu intenție directă, calificată prin scopul prevăzut în conținutul elementului subiectiv al incriminării, respectiv în scopul săvârșirii de infracțiuni.

Analizând acuzațiile formulate în speță, prin prisma acestor considerații teoretice, instanța de control judiciar constată că din probele administrate în cauză, inclusiv în apel, nu rezultă că activitatea factuală imputată inculpatului Lasca Mihai Ioan întrunește toate cerințele de tipicitate obiectivă proprii infracțiunii de inițierea/constituirea unui grup infracțional organizat.

Inițierea unui grup infracțional organizat se referă la efectuarea de acte menite să determine și să pregătească constituirea unui asemenea grup. Un exemplu în acest sens îl poate reprezenta propunerea făcută către anumite persoane în scop de constituire a grupului infracțional organizat cu prezentarea mijloacelor de acțiune și a scopului pentru care urmează să funcționeze acel grup.

De asemenea, pentru existența acestei variante alternative a elementului material din conținutul normei de incriminare, în literatura juridică s-a arătat că, prin inițiere se înțelege activitatea de punere în aplicare a unui plan de organizare a unui grup infracțional, materializată în planificarea acțiunii și contactarea unor persoane în scopul de a le convinge să facă parte din acel grup care are drept scop săvârșirea de infracțiuni, iar grupul trebuie să fie structurat,

să aibă o organizare clar determinată, cu atribuții bine stabilite pentru fiecare membru al grupului.

Instanța de control judiciar constată că probele administrate în cauză nu au demonstrat că activitățile concret întreprinse de inculpatul Lasca Mihai Ioan au vizat constituirea și organizarea efectivă a grupului organizat și nici împrejurarea că inculpatul și-ar fi asumat rolul de lider al grupării, iar martorul Bejușcă Ioan Gheorghe și numiții „Feri” și „Nelu”, pe acela de executanți.

Deși s-ar putea reține o aparentă activitate de inițiere a unui grup de către inculpatul Lasca Mihai Ștefan, care a început la data de 1 august 2012, când el a expus martorului Bejușcă Ioan Gheorghe posibilitatea de a se implica în activitatea de trafic de migranți, precum și faptul că a purtat unele discuții în acest sens și cu alte persoane (convorbirea telefonică purtată între cei doi la data 1 august 2012), din materialul probator nu rezultă, însă, că inculpatul și-ar fi asumat în mod efectiv rolul de lider și ar fi stabilit roluri și atribuții clare pentru fiecare membru al eventualului grup infracțional organizat sau reguli specifice unei unități structurate.

În acest context, pretinsa inițiere și constituire a grupului în perioada august – septembrie 2012 nu poate fi reținută în raport cu împrejurarea că din probatoriile administrate nu se constată existența unui consens al inculpatului Lasca Mihai Ioan cu martorul Bejușcă Ioan Gheorghe și numiții „Feri” și „Nelu” și nici existența unor acte menite să determine și să pregătească constituirea unui grup infracțional, cu o coordonare și organizare caracteristice unui grup infracțional, condiții de tipicitate necesare reținerii infracțiunii de constituire a unui grup infracțional, astfel cum este definit de textul de lege.

De asemenea, sintagma „constituit pentru o anumită perioadă de timp” reprezintă o condiție de existență a infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, care are menirea de a face diferența între pluralitatea constituită de infractori – incriminată de dispozițiile art. 367 din Codul penal – și pluralitatea ocazională, cu scopul de a evita ca simpla participare penală la săvârșirea unei infracțiuni să fie sancționată de două ori atât ca infracțiune distinctă, cât și ca autorat, instigare sau complicitate la infracțiunea efectiv comisă, ceea ce ar fi inadmisibil.

Cerința ca gruparea să fie constituită pe o anumită perioadă de timp semnifică faptul că ea nu trebuie să aibă caracter ocazional, între membrii grupului infracțional organizat trebuind să existe o înțelegere care conferă grupului stabilitate și durabilitate.

Prin dispozițiile art. 367 alin. (6) din Codul penal, legiuitorul a prevăzut această condiție (constituirea pentru o anumită perioadă de timp) tocmai pentru a realiza o distincție între pluralitatea ocazională și pluralitatea constituită, sancționarea distinctă a infracțiunii de grup infracțional având în vedere tocmai caracterul periculos al grupării, aceasta având caracteristicile specifice ce vizează structura, diviziunea sarcinilor între membrii grupului, ierarhia acestora, precum și durata activității desfășurate, elemente ce justifică reținerea gravității deosebite a acțiunilor infractorilor pentru ordinea de drept.

Or, infracțiunea de grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 din Codul penal, chiar în varianta inițierii, presupune ca activitatea făptuitorului să

vizeze constituirea unei structuri organizate cu o anumită durată în timp, condiție ce nu a fost demonstrată în speță.

Consumarea infracțiunii de inițierea/constituirea unui grup infracțional organizat nu se realizează în momentul formării rezoluției infracționale în conștiința inițiatorului sau a altor membri potențiali ai grupării, ci aceasta intervine numai după transpunerea acestei rezoluții în realitatea obiectivă, în condițiile expres prevăzute de de alin. (6) al art. 367 din Codul penal, respectiv, inițierea sau constituirea să vizeze o structură organizată, cu un minimum de membri, a cărei activitate să se desfășoare într-un interval de timp suficient de îndelungat pentru a imprima stabilitate grupării, iar membrii grupului să acționeze în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

O altă condiție a existenței grupului infracțional organizat este cea a continuității grupului, aspect care presupune stabilitate și statornicie a grupării organizate, care să garanteze o planificare chibzuită și elaborată a activității infracționale scop.

În acest sens a statuat și Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. 472 din 2017, reținând în paragraful 19 că *„sintagma «constituit pentru o anumită perioadă de timp» reprezintă o condiție de existență a infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, care are menirea de a face diferența între pluralitatea constituită de infractori – incriminată de dispozițiile art. 367 din Codul penal – și pluralitatea ocazională, cu scopul de a evita ca simpla participare penală la săvârșirea unei infracțiuni să fie sancționată de două ori atât ca infracțiune distinctă, cât și ca autorat, instigare sau complicitate la infracțiunea efectiv comisă, ceea ce ar fi inadmisibil.”*

Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a României a mai arătat că *„pluralitatea constituită este o formă a pluralității de infractori - alături de pluralitatea naturală și de pluralitatea ocazională (participația penală) -, creată prin asocierea sau gruparea mai multor persoane în vederea săvârșirii de infracțiuni. Spre deosebire de celelalte două forme ale pluralității de infractori, pluralitatea constituită se caracterizează prin aceea că ia naștere prin simplul fapt al asocierii sau grupării mai multor persoane în vederea săvârșirii de infracțiuni - indiferent dacă această asociere sau grupare a fost sau nu urmată de punerea în practică a vreunuia din proiectele infracționale -, fiind incriminată prin voința legiuitorului tocmai datorită caracterului periculos al grupării, care este structurată, de regulă, în trepte sau nivele de comandă, cu sarcini precise, ierarhizări exacte, disciplină și subordonare. Potrivit doctrinei, condițiile de existență a pluralității constituite sunt următoarele: a) să existe o grupare de mai multe persoane; b) gruparea să fie constituită pe o anumită perioadă de timp, să nu aibă caracter ocazional; c) gruparea să aibă un program infracțional și o structură ierarhică.”*

Ca atare, asocierea în vederea săvârșirii de infracțiuni, ca formă a pluralității constituite, presupune existența unui grup structurat de persoane, care ființează pentru o perioadă de timp și acționează în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

Gruparea respectivă presupune o anumită organizare, structură ierarhică, repartizarea atribuțiilor între membrii grupării, care o diferențiază de pluralitatea

ocazională, caracterizată prin lipsa caracterului structurat, a continuității în timp și a unor roluri prestabilite în cadrul grupului.

În speță, materialul probator administrat în cauză demonstrează că între inculpatul Lasca Mihai Ioan, martorul Bejușcă Ioan Gheorghe și numiții „Feri” și „Nelu” au existat discuții care relevă interesul acestora de a obține anumite sume de bani prin săvârșirea infracțiunii de trafic de migranți, însă această împrejurare nu este suficientă pentru a contura elementele de tipicitate ale infracțiunii.

În acest sens pot fi menționate discuțiile purtate de inculpatul Lasca Mihai Ioan cu martorul Bejușcă Ioan Gheorghe în datele de 1 august 2012, la ora 10:45:37 și la ora 12:09:43 și 6 august 2012, la ora 12:04:11, discuțiile purtate de inculpatul Lasca Mihai Ioan cu persoane rămase neidentificate în datele de 27 august 2012, ora 12:27:14, 27 august 2012, ora 12:27:14, precum și cea din data de 7 august 2012, ora 22:35:36 cu numitul “Nelu”, de asemenea persoană rămasă neidentificată.

Din aceste discuții rezultă că inculpatul Lasca Mihai Ioan, în perioada august și începutul lunii septembrie 2012, era preocupat de inițierea și desfășurarea unei activități de trecere a frontierei de stat a unor persoane denumite „oi”, „oi negre” sau „mielușei negri”.

Faptul că prin apelativele „oi”, „oi negre” sau „mielușei negri” se făcea referire la persoane de culoare rezultă atât din declarația inculpatului Lasca Mihai Ioan, dată în faza de urmărire penală, în data de 04 aprilie 2013, prin care a precizat, că, în vara anului 2012, a purtat cu martorii Bejușcă Ioan Gheorghe și Budai Mircea, precum și cu o persoană „Nelu” din Budapesta mai multe convorbiri telefonice despre posibilitatea ajutării unor studenți străini, de culoare, denumiți în convorbiri „oi negre”, să ajungă în state europene, contra cost, dar în mod legal, „[...] Am discutat și despre prețurile pentru fiecare cetățean trecut peste graniță, printr-o modalitate legală, respectiv, trebuia să le găsec o modalitate de a trece în Ungaria căsătorindu-se cu românce pentru a obține cetățenia [...] Eu trebuia, contra unui comision pe bucată student negru, să găsec pe cineva care să se ocupe cu transferul acestora, într-un mod legal, într-o țară vest europeană [...]”.

De asemenea, acest aspect a fost confirmat de către inculpatul Lasca Mihai Ioan în cadrul confruntării cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, în faza de urmărire penală, la data de 23 mai 2013, ocazie cu care a recunoscut că a purtat discuțiile telefonice înregistrate, cu martorul Bejușcă, ocazie cu care a mai precizat că a fost contactat de o persoană din Ungaria pentru a găsi pe cineva care să treacă din România în Ungaria niște studenți negri imigranți.

Totodată, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători apreciază că prin declarația martorului Hendre Aurel, dată în fața instanței de apel în data de 27 mai 2024, declarație prin care a confirmat aspectele declarate atât în cursul urmăririi penale cât și în fața instanței de fond, nu se schimbă cu nimic situația de fapt reținută de către instanța de fond.

Astfel, deși inculpatul Lasca Mihai Ioan, în intervalul august – începutul lunii septembrie 2012, a purtat mai multe discuții cu diverse persoane pentru a se implica în activitatea de trecere frauduloasă a frontierei de stat a unor persoane de origine afro-asiatică, în scopul obținerii unor sume de bani, aceste

discuții nu au ajuns să se materializeze, fiind pur teoretice în condițiile în care niciunul dintre presupușii membri ai eventualului grup infracțional organizat (Bejușcă Ioan Gheorghe și persoanele cunoscute cu apelativele „Nelu” și „Feri”, aflate în Ungaria) nu cunoștea acele persoane de origine afro-asiatică ce ar fi urmat să fie ajutate să treacă fraudulos granița către Ungaria și, ulterior, către destinația finală, Germania.

În acest context, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători apreciază că nu se poate stabili cu certitudine dacă activitatea de inițiere și constituire imputată inculpatului a vizat o grupare constituită, în sensul incriminat de art. 367 din Codul penal sau una ocazională, orientată spre comiterea imediată a unei infracțiuni (trafic de migranți) și nici dacă s-a avut în vedere o activitate de durată, însă se poate stabili cu certitudine că aparenta grupare nu a avut o organizare, o structură ierarhică și o repartizare a atribuțiilor între presupușii membri ai acesteia.

Prin urmare, lipsa unei organizări în desfășurarea unei activități infracționale, lipsa unei structuri ierarhice, lipsa de continuitate și durata în timp a grupului a cărui inițiere a fost reținută în sarcina inculpatului Lasca Mihai Ioan conduc la concluzia că activitatea desfășurată de acesta nu se circumscrie elementelor de tipicitate ale infracțiunii de grup infracțional ornanizat prevăzute de art. 367 alin. (1) din Codul penal.

Față de toate considerațiile expuse anterior, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători va respinge, ca nefondat, apelul formulat de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. împotriva sentinței nr. 417 din data de 4 iulie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală, în dosarul nr. 692/1/2022, privind pe intimatul inculpat Lasca Mihai-Ioan.

În baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului declarat de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge, ca nefondat, apelul formulat de **Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T.** împotriva sentinței nr. 417 din data de 4 iulie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală, în dosarul nr. 692/1/2022, **privind pe intimatul inculpat Lasca Mihai-Ioan.**

În baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului declarat de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 14 octombrie 2024.

PREȘEDINTE
Judecător Mircea Mugurel Șelea

JUDECĂTORI
Simona Elena Cîrnaru

Francisca Maria Vasile

Elena Barbu

Lucia Tatiana Rog

MAGISTRAT-ASISTENT
Florin Nicușor Mihalache

GREFIER
Giulia-Daniela Ionescu

Red./tehnored.: F.N.M
14.10.2024, 2 ex

G.I. 14 Octombrie 2024

WWW.LUMEAJUSTITIERO